

עפ"ת 38402/06/14 - ביטון אייל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 38402-06-14 ביטון אייל נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

מערערים	ביטון אייל
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

המערער הורשע בבית משפט לתעבורה מרכז בעבירה של נהיגה ברכב בהיותו שיכור, בכך שהיה נתון תחת השפעת סמים משכרים בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169ב(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

ביום 12.6.2014, ניתן גזר דין, במסגרתו הוטלו על המערער 2 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי בן 4 חודשים מתיק פלילי 13786-12-08 במצטבר, סה"כ 6 חודשי מאסר בפועל.

כן נגזרו פסילה בפועל של רישיון הנהיגה לתקופה של 24 חודשים, פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור על עבירה של נהיגה בזמן פסילה או, בשכרות או, תחת השפעת סם או, משקה משכר.

מכאן הערעור שבפני שענינו חומרת העונש.

טענות המערער:

1. הסכמת הצדדים היתה לבחון נקיון המערער משימוש בסמים, והיה וימצא נקי מסמים העונש יהיה עונש שיקומי - של"צ ותקופת פסילה בפועל פחותה משנה.
2. המערער נשלח לקבלת תסקיר קצין מבחן, אשר המליץ על צו מבחן לתקופה של 18 חודשים, והטלת מאסר מותנה.
3. המערער נמצא לא כשיר לבצע עבודות שרות, לטענת בא כח המערער, הסיבה לאי כשירות נעוצה בחסרון כיס של המערער לשאת בעלות של 1000 ₪, שהסניגוריה הציבורית לא היתה מוכנה לממן, אך היום מוכנה לשאת

בהוצאה.

4. שיקומו של המערער מצדיק הטלת צו מבחן ופסילת רישיון נהיגה לתקופה הפחותה משנה.
5. לא היה מקום להפעלת המאסר על תנאי בכלל ובמצטבר בפרט. מדובר במערער המכור לסמים קשים מזה 25 שנים, כיום לוקח חלק פעיל ביחידה לטיפול בהתמכרויות, מוסר בדיקות שתן באופן קבוע, ולמעשה, רק לאחרונה החל לערוך שינוי בחייו.
6. המערער בן יחיד לאב השוהה באוסטרליה, אמו חולת סרטן, שני ילדיו אינם מתגוררים עמו.
7. שליחתו לכלא, תחזירו למעגל הסמים.
8. החלטת בית משפט קמא, כי הימנעות המערער מסמים, הינה פועל יוצא של גזר הדין הצפוי, הינה השערה לא מבוססת. רצונו של המערער להיגמל מסמים, הינו רצון כן ואמיתי.
9. תיקון 113 לחוק העונשין העניק בכורה לסיכויי שיקום המערער כשיקול לקביעת העונש. ובכך, ניתן לסטות לקולא ממתחם הענישה.
10. העבירה בוצעה לפני 4 שנים, נוכח השינוי החיובי בחיי המערער יש להאריך המאסר המותנה, כהמלצת קציו מבחן. וכן יש לקצר בתקופת הפסילה ולאפשר למערער לחזור לנהיגה.

טענות המשיבה:

11. בית משפט מתבקש שלא להתערב בעונש, ולדחות הערעור.
12. המערער נשלח לרצות עונש מאסר, לא בשל חוסר יכולת כלכלית לממן הוצאות חווד דעת פסיכיאטרית כדברי בא כוחו, אלא, בשל נהיגה ברכב כשבגופו הרואין, מורפין, קודאין ועוד. לחובתו מאסר על תנאי בן 4 חודשים, ואין בכך כדי להרתיעו. בעברו - 15 הרשעות פליליות, 48 הרשעות תעבורה.
13. בית משפט קמא נתן משקל לתסקיר קצין המבחן, לנסיבותיו האישיות וגזר עונש מתון וראוי שאין להתערב בו.

דין והכרעה:

לגופו של ענין דין הערעור להידחות.

14. טרם הדיון בערעור, הופנה המערער לקבלת תסקיר נוסף, כדי להציג בפני בית משפט תמונת מצב אמיתית ועדכנית בדבר הליך השיקום בו מצוי המערער. שיקום, שהוא לב ליבו של הערעור.

15. ליום 23.11.2014 התקבל תסקיר. מהאמור בתסקיר עולה, כי עד לחודש אוגוסט (גזר הדין ניתן ביום 12.6.14) ש.ז. הגיע המערער באופן סדיר לטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות והשתתף בשיחות פרטניות. ברם, ביולי מסר בדיקה המעידה על שימוש בסם מסוג הרואין. באוגוסט מסר בדיקה המצביעה על שימוש בסם מסוג MDMA, בחודש ספטמבר נותר המערער הקשר עם היחידה. נוכח האמור בתסקיר, צוין "לאור המתואר, העובדה כי אייל עזב הטיפול על דעתו וניתק הקשר עם היחידה, כשגם כיום מתקשה לראות הבעיתיות שבכך, אין בידינו לחזור על המלצתנו כפי שהובאה בתסקירנו הקודם".

מכאן, שהמערער ממש לא נמצא בהליך שיקום, ושופט בית משפט קמא לא טעה משקשר בין תחילת הליך השיקום לגזר הדין.

16. המערער בעל וותק נהיגה מאז שנת 1991, צבר לחובתו 48 הרשעות בתעבורה. מתוך גליון ההרשעות ניתן ללמוד על דרך נהיגה מסוכנת בעלת פוטנציאל לפגיעה במשתמשים בדרך.

בין היתר ביצע עבירות מהירות, אי ציות להוראת שוטר, אי ציות לתמרורים, ב 37, 431 פנית פרסה, נהיגה באור אדום, נהיגה שלא בכוון החץ ועוד.

בעברו הפלילי עבירות אלימות, רכוש, סמים, נהיגה בקלות ראש, תקיפת שוטר, בין יתר העונשים שהוטלו על המערער, הוטל מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך שנתיים החל על העבירה בה הורשע נשואת ערעור זה.

17. המסר החוזר ונשנה מבית המשפט העליון, הינו להרחיק מהכביש נהגים שיש בדרך נהיגתם סכנה ממשית לפגיעה במי מהמשתמשים בדרך. קשת אפשרויות הפגיעה רחבה ונעה מפגיעה קטלנית, המשך בפגיעה שתוצאותיה שינוי אורחות חייו של הנפגע מן הקצה אל הקצה, עד כדי הפיכתו ל"צמח" במקרים הקשים או, מרותק לכיסא גלגלים, או פגיעת ראש בדרגות שונות.

מערכת בתי המשפט ומערכת אכיפת החוק מצווה שלא להמתין חלילה לאירוע התאונה ואז להחמיר בענישה, אירוע תאונה אפשרי, ניתן לצפייה מראש, מדרך נהיגתו של אדם בכלל, ומדרך נהיגתו של מערער זה בפרט.

החמרה בענישה מטרתה בין היתר, למען יראו וייראו, למנוע את המשך הנהיגה הברוטלית, המסוכנת מנהגים שתויים/מסוממים/ שמעולם לא קיבלו רישיון נהיגה, וכן, למנוע את התאונה הבאה.

18. עיון בגזר הדין מלמד, כי בית משפט נתן דעתו לאמור בתסקיר, אלא שלא קיבל המלצתו. צדק בית משפט קמא בהחלטתו זו.

יש לזכור העבירה בוצעה לפני 4 שנים, פרק זמן ארוך במהלכו, יכול היה המערער אילו באמת רצה בשיקום,

להתחיל הליך שיקומי לפני 4 שנים או, 3 שנים או, שנתיים ולא בסמוך כל כך למועד גזר הדין. לא רק זאת אלא, שבהתנהגותו בחודשים האחרונים, הוכיח המערער לבית משפט זה, כי אין ליתן בו אמון, כל הליך השיקום לב ליבו של הערעור, אינו אלא מהשפה ולחוץ.

כל שחפץ המערער הוא הקלה בעונש ללא כל "תמורה" מצידו.

זה המקרה המצדיק ענישה כואבת. זה המקרה המחייב הפעלת המאסר על תנאי. נוכח תקופת המאסר הקצרה עליה הורה בית משפט קמא, הפעלת המאסר המותנה במצטבר היתה מחויבת.

19. בית משפט קמא הורה על פסילה בפועל למשך 24 חודשים.

נוכח כל האמור לעיל, הרחקת המערער מהכביש לתקופה של שנתיים מידתית ונכונה ואין להתערב בה.

הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדרים, ביום 22.12.14, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן היום, י"ד כסלו תשע"ה, 07 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.

חתימה